

ning foreligger ikke". Det ærede Medlem er saa forsigtig at sige, at det ikke foreligger. Det siger ogsaa den ærede Ordfører, hver Gang han har Ordet. Det ærede Medlem fra Randers siger: „Svorledes den skal være, og hvilke Beføstninger den vil medføre, skal ikke afgjøres i Dieblisset," — det skal nok komme senere hen, — men den er det, hvorpaa Forsvarsplanen hviler — og dertil slutter jeg mig — Det er udtalt tidligere, at, om man end møder med nok saa megen Opposition mod Beføstningen, vil det dog, naar Faren staar for Døren, Intet nytte, thi hvis der da leenes os Tid dertil, vil Kjøbenhavn faae en Feltbeføstning; men Alt, hvad derved opnaas, er kun, at vi kun blive istand til langt mindre at skjærme Staden mod Udelaggelse, end naar vi under rolige Forhold overveie, hvor stor eller hvor lille en Sum vi kunne anvende paa Beføstningen og derpaa skrive til Udførelsen". Den ærede Ordfører (Thomsen) udtalte sig Sp. 915 ligeledes om Forsvarsplanen, idet han siger: „Naar jeg bortfer fra enkelte smaa reelle og enkelte mindre formelle Forskjelligheder, er den af den høitærede Krigsminister fremsatte Forsvarsplan i Hovedsagen fuldstændig den samme som den, jeg i en Række af Aar har kæmpet for her i Thinget, og det er derfor en Selvsølge, at jeg helt og holdent slutter mig til den af ganske Hjerte, og for at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds ikke skal misforstaa det, skal jeg tilføie: ogsaa uden Smerte". Siden paa Sp. 920 findes der en længere Udvikling om, hvad denne Lovs Vedtagelse vil medføre, nemlig Feltforskningsninger opstillede her om Kjøbenhavn, Feltforskningsninger, som det ærede Medlem forudsatte tilveiebragte i det sidste Dieblis. Dette er vistnok tilstrækkeligt til at vise, at der er fuld Overensstemmelse mellem de Sagtyndige om, hvad der ligger i Forsvarsplanen. Den ærede Ministers Stilling hertil er ogsaa ganske overordentlig befjendt. Den ærede Minister har ogsaa med Hensyn til Forsvarsplanen udtalt, at, hvad det kommer an paa, er at naae til Kjøbenhavns Beføstning med faste Værker, men han tilføiede, at man foreløbig kunde hjælpe sig, naar man, forinden Krigen begynder, søgte at befæste Kjøbenhavn med Feltbeføstninger, men at det kun vil føre til, at Kjøbenhavn vil blive taget efter nogle faa Ugers Forløb; det var ganske vist ikke tilstrækkeligt, men det var dog altid bedre end ingen Ting, hvis man kunde faae det, naar man ikke kunde faae Planen om den faste Beføstning vedtaget. Den ærede Minister har ikke gjort nogen Gemmelighed deraf, som jeg gjentagne Gange har hørt Velighed til at anerkjende, og han har ogsaa i Udvalget udtrykkelig sagt, at han takkede for den Tilslutning, som hans Forsvarsplan havde faaet i Thinget af Flertallet, og betragtede sig som bemyndiget og bunden derved. Den ærede Minister var endog ogsaa saa venlig at oplyse i

Udvalget, hvad jeg tror, at jeg uden Indiskretion kan meddele her, at Alting var parat til Feltbeføstningerne, alle Planerne laa i Krigsministeriet, Alt var fix og færdigt, hvert Sted, hvor Spaden skulde stikkes i Jorden, var udepeget. Det kom blot an paa, at der den Dag, Rigsdagen blev hjemsendt, var en lille Smule Udsigt til Krig et eller andet Sted i Europa, det behøvede naturligvis ikke at være nogen stor Udsigt, — det er Noget, Ministeren skal bedømme og ikke vi — saa vilde der komme en Ordre fra Krigsministeriet til at begynde, saa var Alting fix og færdigt, man havde en Bemyndigelse gennem Loven og Planen, og inden vi vidste et Ord af det, vilde vi, naar vi kom herind næste Gang, finde en Feltbeføstning omkring Kjøbenhavn. Dette findes i authentisk Form i Protokollen; men jeg anser mig ikke for berettiget til at læse Protokollen op her, de ærede Medlemmer kunne jo selv se efter. Nu vil jeg, sige, at, dersom det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) var en bestemt Modstander af denne Forsvarsplan, vilde jeg endnu staa mig tiltaals, thi da vilde det ærede Medlem stille Ændringsforslag, der gik ud paa at hindre disse Konsekventer i at komme tilveie, eller han vilde komme tilbage til, hvad Thinget tidligere har gjort, sætte Hærloven i Forbindelse med Forsvarsplanen. Det ærede Medlem var noget i Tvivl; men ved 2den Behandling af Sværnsloven kom han til fuldstændig Erkjendelse af, at det forholdt sig fuldkommen rigtigt, som jeg sagde, idet han yttrede, at det aldrig havde været Meningen at fremme det Lovforslag, der dengang laa for, saa det var ikke nødvendigt at lægge dem sammen. Men det ærede Medlem er ikke nogen Modstander, tværtimod, det ærede Medlem udtalte sig paa forskjellige Steder ved 1ste Behandling om Forsvarsplanen og det med megen Velvillie (Berg: Læs opl). Ja, det skal jeg saamand gjerne gjøre. Det ærede Medlem taler først om Koncentrationen paa Sjælland som Grundlag for Ministerens Forslag, som den første Stappe, det vil altsaa sige Opgivelsen af Sjælland og Fyn, og derpaa siger det ærede Medlem Sp. 846: „Man siger, at Sjælland og Fyn kunne vi dog ikke opgive, nei tilvise, men Sjælland og Fyn skulle vi som Dele af vort Fædreland forsvare der, hvor der er Haab om, at vi kunne forsvare dem bedst, og det kunne vi efter den Stilling, vi have faaet, bedst gjøre paa Sjælland". Der er det ærede Medlem allerede naaet over Storebelt fra Sjælland og Fyn til Sjælland. Han tilføier: „Jeg har aldrig været i Tvivl om, at der, hvor Faren er og skal afværges, skal Danmark forsvares." Jeg beder nu de Herrer høre, hvad der kommer bagefter, fordi det er meget smukt. Han siger nemlig: „I 1659 blev Danmark forsvaret fra Kjøbenhavns Volde". Ja, men det er netop det, vi ikke ville, vi ville netop ikke have Kjøbenhavns Beføstning, men dertil har det ærede Med-